

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

4. april 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 118/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 118/02 Sag C-396/15 P: Appel iværksat den 21. juli 2015 af Shoe Branding Europe BVBA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. maj 2015 i sag T-145/14 — adidas AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 2

2016/C 118/03 Sag C-652/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Darmstadt (Tyskland) den 7. december 2015 — Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir mod Kreis Bergstraße 2

2016/C 118/04 Sag C-655/15 P: Appel iværksat den 7. december 2015 af Panrico, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. oktober 2015 i sag T-534/13, Panrico mod KHIM 3

2016/C 118/05 Sag C-662/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 14. december 2015 — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mod BIOS Naturprodukte GmbH 4

2016/C 118/06	Sag C-680/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 17. december 2015 — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH mod Ivan Felja	5
2016/C 118/07	Sag C-681/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 17. december 2015 — Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH mod Vittoria Graf	6
2016/C 118/08	Sag C-685/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig) den 18. december 2015 — Online Games Handels GmbH og Frank Breuer m.fl. mod Landespolizeidirektion Oberösterreich	7
2016/C 118/09	Sag C-689/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 21. december 2015 — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze mod Verein Bremer Baumwollbörse	8
2016/C 118/10	Sag C-2/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Stuttgart (Tyskland) den 4. januar 2016 — straffesag mod J.S.R.	8
2016/C 118/11	Sag C-7/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia nº 11 de Vigo (Spanien) den 6. januar 2016 — Banco Popular Español S.A. og PL Salvador, S.A.R.L. mod Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz	9
2016/C 118/12	Sag C-20/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. januar 2016 — Wolfram Bechtel og Marie-Laure Bechtel mod Finanzamt Offenburg	10
2016/C 118/13	Sag C-21/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 15. januar 2016 — Euro Tyre BC mod Autoridade Tributária e Aduaneira	11
2016/C 118/14	Sag C-22/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 15. januar 2016 — Fondul Proprietatea SA mod SC Hidroelectrica SA	11
2016/C 118/15	Sag C-42/16: Sag anlagt den 26. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland . .	12
2016/C 118/16	Sag C-58/16: Sag anlagt den 1. februar 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	13
2016/C 118/17	Sag C-66/16 P: Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen	14
2016/C 118/18	Sag C-67/16 P: Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma de Cataluña og Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen	15
2016/C 118/19	Sag C-68/16 P: Appel iværksat den 5. februar 2016 af Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías mod Kommissionen	16

2016/C 118/20	Sag C-69/16 P: Appel iværksat den 5. februar 2016 af Cellnex Telecom S.A. og Retevisión I, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-541/13, Abertis Telecom S.A. og Retevisión I mod Kommissionen	17
2016/C 118/21	Sag C-70/16 P: Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma de Galicia og Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sagerne T-463/13 og T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia og Retegal mod Kommissionen	19
2016/C 118/22	Sag C-81/16 P: Appel iværksat den 12. februar 2016 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-461/13, Spanien mod Kommissionen	21

Retten

2016/C 118/23	Forenede sager T-546/13, T-108/14 og T-109/14: Rettens dom af 26. februar 2016 — Šumelj m.fl. mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — Kroatiens tiltrædelse af Unionen — ophævelse inden tiltrædelsen af national lovgivning, der foreskriver indførelse af erhvervet som foged — skade lidt af de personer, der forinden var blevet udnævnt til fogeder — Kommissionens undladelse af at træffe foranstaltninger med henblik på overholdelse af tiltrædelsestilsagnene — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — tiltrædelsesaktens artikel 36) .	23
2016/C 118/24	Sag T-210/14: Rettens dom af 26. februar 2016 — Mederer mod KHIM — Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designet — figurmærke Gummi Bear-Rings — det ældre nationale figurmærke GUMMY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	23
2016/C 118/25	Sag T-240/14 P: Rettens dom af 26. februar 2016 — Bodson m. fl. mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — ændring af EIB's løn- og lønudviklingsordning — begrundelsespligt — urigtig gengivelse — retlige fejl)	24
2016/C 118/26	Sag T-241/14 P: Rettens dom af 26. februar 2016 — Bodson m.fl. mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — løn — ændring af EIB's bonusordning — begrundelsespligt — urigtig gengivelse — retlige fejl)	25
2016/C 118/27	Sag T-402/14: Rettens dom af 25. februar 2016 — FCC Aqualia mod KHIM — Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket AQUALOGY — det ældre EF-ordmærke AQUALIA og det ældre nationale figurmærke aqualia — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2016/C 118/28	Sag T-411/14: Rettens dom af 24. februar 2016 — Coca-Cola mod KHIM (formen på en flaske med konturer uden riller) (EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — formen på en flaske med konturer uden riller — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	26
2016/C 118/29	Sag T-507/14: Rettens dom af 26. februar 2016 — Vidmar m.fl. mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — Kroatiens tiltrædelse af Unionen — ophævelse inden tiltrædelsen af en national lovgivning, der fastsætter oprettelse af stillingen som foged — skade lidt af de personer, der forinden var blevet udnævnt til fogeder — Kommissionens undladelse af at træffe foranstaltninger med henblik på overholdelse af tiltrædelsestilsagnene — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — artikel 36 i tiltrædelsesakten)	27

2016/C 118/30	Sag T-543/14: Rettens dom af 26. februar 2016 — provima Warenhandels mod KHIM — Renfro (HOT SOX) (EF-varemærker — ugyldighedssag — internationale registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket HOT SOX — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2016/C 118/31	Forenede sager T-589/14 og T-772/14: Rettens dom af 25. februar 2016 — Musso mod Parlamentet (Lønordningen for Europa-Parlamentets medlemmer — alderspension — forpligtelse for de franske medlemmer til at gøre deres pensionsrettigheder gældende ved de nationale ordninger — antikumulationsregel — gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — afgørelse vedtaget efter klageproceduren — debetnota — afgørelse om at suspendere pensionsudbetaling — kontradiktionsprincippet — rimelig frist — begrundelsespligt)	28
2016/C 118/32	Sag T-692/14: Rettens dom af 25. februar 2016 — Puma mod KHIM — Sinda Poland (gengivelse af et dyr) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der gengiver et dyr — ældre internationale figurmærker, der gengiver en puma — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2016/C 118/33	Sag T-761/14: Rettens dom af 23. februar 2016 — Consolidated Artists mod KHIM — Body Cosmetics International (MANGO) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke MANGO — absolut registreringshindring — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	30
2016/C 118/34	Sag T-816/14: Rettens dom af 24. februar 2016 — Tayto Group mod KHIM — MIP Metro (REAL HAND COOKED) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket REAL HAND COOKED — det ældre nationale figurmærke real QUALITY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — magtfordrejning — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 64, 75, 76 og 83 i forordning nr. 207/2009)	30
2016/C 118/35	Sag T-279/13: Rettens kendelse af 15. februar 2016 — Ezz m.fl. mod Rådet (Annulationsssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Egypten — foranstaltninger truffet over for personer, der er ansvarlige for uretmæssigt at tilegne sig statsmidler, og over for personer og enheder, der er knyttet til dem — indefrysning af midler — opførelse af sagsøgerne på listen over de omfattede personer — hjemmel — tilsidesættelse af kriterierne for opførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — ejendomsret — skade på omdømme — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — tilpasning af påstandene og anbringenderne — litispændens — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	31
2016/C 118/36	Sag T-639/14: Rettens kendelse af 9. februar 2016 — DEI mod Kommissionen (Statsstøtte — klager — afgørelser om afvisning — Kommissionens indledende vurdering — endelig afgørelse — ophævelse af den anfægtede retsakt — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	32
2016/C 118/37	Sag T-34/16: Sag anlagt den 26. januar 2016 — Republikken Litauen mod Kommissionen	32
2016/C 118/38	Sag T-38/16: Sag anlagt den 28. januar 2016 — EEB mod Kommissionen	34
2016/C 118/39	Sag T-41/16: Sag anlagt den 28. januar 2016 — Cyprus Turkish Chamber of Industry m.fl. mod Kommissionen	34
2016/C 118/40	Sag T-57/16: Sag anlagt den 8. februar 2016 — Chanel mod EUIPO — Li Jing Zhou og Golden Rose 999 (gengivelse af et ornament)	35
2016/C 118/41	Sag T-62/16: Sag anlagt den 15. februar 2016 — Puma mod EUIPO — Doosan Infracore (PUMA)	36

2016/C 118/42	Sag T-71/16 P: Appel iværksat den 17. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. december 2015 i sag F-82/12, De Nicola mod EIB	37
2016/C 118/43	Sag T-72/16: Sag anlagt den 15. februar 2016 — BBY Solutions mod EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)	37
2016/C 118/44	Sag T-73/16 P: Appel iværksat den 18. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. december 2015 i sag F-37/12, De Nicola mod EIB	38
2016/C 118/45	Sag T-75/16 P: Appel iværksat den 18. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens kendelse af 18. december 2015 i sag F-128/11, De Nicola mod EIB	39
2016/C 118/46	Sag T-76/16: Sag anlagt den 17. februar 2016 — Ikos mod EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)	40
2016/C 118/47	Sag T-78/16: Sag anlagt den 16. februar 2016 — Sartour mod Parlamentet	40
2016/C 118/48	Sag T-79/16: Sag anlagt den 19. februar 2016 — Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mod Kommissionen	41
Retten for EU-Personalesager		
2016/C 118/49	Sag F-33/15: Kendelse afsagt af Personaleretten den 24. februar 2016 — Labiri mod EØSU	43

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 118/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 111 af 29.3.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 106 af 21.3.2016

EUT C 98 af 14.3.2016

EUT C 90 af 7.3.2016

EUT C 78 af 29.2.2016

EUT C 68 af 22.2.2016

EUT C 59 af 15.2.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 21. juli 2015 af Shoe Branding Europe BVBA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. maj 2015 i sag T-145/14 — adidas AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-396/15 P)

(2016/C 118/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Shoe Branding Europe BVBA (ved advokaat J. Løje)

De andre parter i appelsagen: adidas AG og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 17. februar 2016 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichts Darmstadt (Tyskland) den 7. december 2015 — Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir mod Kreis Bergstraße

(Sag C-652/15)

(2016/C 118/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Furkan Tekdemir, retligt repræsenteret ved Derya Tekdemir og Nedim Tekdemir

Sagsøgt: Kreis Bergstraße

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme et tvingende alment hensyn, som er egnet til at nægte en på Forbundsrepublikkens område født tyrkisk statsborger dispensation fra kravet om opholdstilladelse, som han ville være berettiget til på grundlag af standstillklausulen i artikel 13 i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen?
- 2) Såfremt Den Europæiske Unions Domstol besvarer dette spørgsmål bekræftende: Hvilke kvalitative krav skal der stilles til et »tvingende alment hensyn« for så vidt angår målsætningen om en effektiv styring af migrationsstrømme?

Appel iværksat den 7. december 2015 af Panrico, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 7. oktober 2015 i sag T-534/13, Panrico mod KHIM

(Sag C-655/15 P)

(2016/C 118/04)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Panrico, S.A. (ved abogado D. Pellisé Urquiza)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og HDN Development Corp.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 7. oktober 2015, sag T-534/13, ophæves i sin helhed.
- Påstanden for Retten om annulation af den afgørelse, der blev truffet den 25. juli 2013 af Fjerde Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), sag R 623/2011-4, tages til følge.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat følgende anbringender, der er baseret på en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker og den EU-retspraksis, der udbygger dem.

Det første anbringende er begrundet i en retlig fejl i forbindelse med identifikationen af den dominerende bestanddel i de særlige kendetegn, der skal sammenlignes, og sammenligningen af de nævnte kendetegn uden først at tage hensyn til det relevante marked og den relevante kundekreds' syn på de særlige kendetegns grad af særpræg og/eller til de bestanddele, der udgør de nævnte kendetegn.

Med henblik på at analysere ligheden mellem de sammenlignede tegn korrekt, dvs. i overensstemmelse med fornuft og ret, er det uomgængeligt først at foretage en sammenhængsanalyse med henblik på at indpasse den nævnte analyse i det relevante marked for at bestemme gennemsnitsforbrugerens synspunkt i det konkrete relevante område. Således som det anføres i appellen, undlader den appellerede dom, idet den ikke antager et sammenhængende perspektiv, at tage behørigt hensyn til: i) at den høje grad af særpræg, som er anerkendt bestanddelen DONUT (eller DOUGHNUTS i den fonetiske udgave) på det relevante område, uundgåeligt vil bringe gennemsnitsforbrugeren til at skabe en forbindelse til bestanddelen DOUGHNUTS (eller DONUTS), når denne integreres i ethvert sammensat varemærke, som det er tilfældet med varemærket »Krispy Kreme DOUGHNUTS«.

Det andet anbringende hænger sammen med det foregående og vedrører det forhold, at der ikke blev taget reelt hensyn til, at de ældre varemærker PANRICO S.A. var velkendte (og endog havde renommé).

Den appellerede dom tog ikke hensyn til hele omfanget af betydningen af de ældre varemærkers velkendthed og renommé, da Retten vurderede risikoen for forveksling. Dette er særligt relevant, idet det af fast retspraksis fremgår, at risikoen for forveksling er så meget desto højere, jo højere grad af særpræg det ældre varemærke har, særligt for så vidt angår de velkendte varemærker.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet den appellerede dom bryder med de kriterier, der fremgår af retspraksis vedrørende vurderingen af risikoen for forveksling, herunder risikoen for, at det antages, at der foreligger en forbindelse.

Der er navnlig tale om en:

- fejlagtig vurdering af ligheden mellem de omtvistede tegn, idet i) bestanddelen DOUGHNUTS ikke betegnes som den dominerende bestanddel i det sammensatte varemærke »Krispy Kreme DOUGHNUTS«, og ii) ligheden mellem bestanddelen DOUGHNUTS og de ældre varemærker DONUT og/eller DONUTS ikke er blevet vurderet korrekt
- fejlagtig vurdering af ligheden mellem de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de omtvistede varemærker.

Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten undlod at vurdere, om der forelå en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers, DONUT og DONUTS, særpræg, og en åbenbar krænkelse af disse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
14. december 2015 — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mod BIOS
Naturprodukte GmbH

(Sag C-662/15)

(2016/C 118/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Sagsøgt: BIOS Naturprodukte GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra f), artikel 11, bilag I, punkt 13), og bilag VII, punkt 3), sidste led i Rådets direktiv 93/42/EØF ⁽¹⁾ af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr fortolkes således, at distribution af medicinsk udstyr under klasse 1, som fabrikanten har ladet gennemgå en procedure for overensstemmelsesvurdering og lovligt forsynet med CE-mærket, kræver en yderligere procedure for overensstemmelsesvurdering, hvis oplysningerne vedrørende lægemiddelnummer (Pharmazentralnummer) på det medicinske udstyrs ydre emballage er blevet klæbet over, den påklæbte etiket indeholder oplysninger om importøren og det ham tildelte lægemiddelnummer, og de øvrige oplysninger stadig er synlige?

⁽¹⁾ EFT L 169, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 17. december 2015 — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH mod Ivan Felja

(Sag C-680/15)

(2016/C 118/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Sagsøgt: Ivan Felja

Præjudicielle spørgsmål

I.

1) Er artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾ af 12. marts 2001 til hinder for en national ordning, der bestemmer, at alle løn- og arbejdsvilkår, som i forbindelse med overdragelse af en virksomhed eller en bedrift egenhændigt og individuelt er aftalt i en arbejdskontrakt mellem overdrageren og arbejdstageren, skal overgå uændret til erhververen, som om han selv havde aftalt dem med den enkelte arbejdstager, når national lovgivning giver erhververen mulighed både for en tilpasning ved aftale og for en ensidig tilpasning?

2) Hvis det første spørgsmål samlet set eller med hensyn til en bestemt gruppe individuelt aftalte løn- og arbejdsvilkår i arbejdskontrakten mellem overdrageren og arbejdstageren besvares bekræftende:

Kan det af anvendelsen af direktiv 2001/23/EF's artikel 3 udledes, at visse egenhændigt aftalte arbejdsvilkår mellem overdrager og arbejdstager skal undtages fra den uændrede overførsel og tilpasses udelukkende på grundlag af overførslen af virksomheden eller bedriften?

3) Hvis kriterierne i Domstolens svar på det første og det andet spørgsmål medfører, at en individuel henvisning, der er aftalt med den enkelte arbejdstager, hvorved visse bestemmelser i en kollektiv overenskomst egenhændigt gøres til en dynamisk del af en arbejdskontrakt, ikke overgår i uændret form til erhververen:

a) Gælder dette ligeledes, når hverken overdrageren eller erhververen er part i en kollektiv overenskomst eller tilhører en sådan part, dvs. når bestemmelserne i den kollektive overenskomst allerede før overførslen af virksomheden eller bedriften fandt anvendelse på arbejdsforholdet udelukkende, fordi der i arbejdskontrakten var indgået en egenhændig aftale med overdrageren om en henvisningsklausul?

b) Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende:

Gælder dette ligeledes, når overdrageren og erhververen er virksomheder i samme koncern?

II.

Er artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national ordning, der er indført til gennemførelse af direktiv 77/187/EØF ⁽¹⁾ eller 2001/23/EF, og som bestemmer, at erhververen i forbindelse med en overførsel af en virksomhed eller bedrift er bundet til de arbejdsvilkår, som overdrageren egenhændigt og individuelt har aftalt med arbejdstageren før overførslen af bedriften, som om erhververen selv havde aftalt dem, selv om disse vilkår gør visse bestemmelser i en kollektiv overenskomst, der ellers ikke ville gælde for arbejdsforholdet, til en dynamisk del af en arbejdskontrakt, i det omfang national lovgivning giver erhververen mulighed både for en tilpasning ved aftale og for en ensidig tilpasning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).

⁽²⁾ Rådets direktiv 77/187/EØF af 14.2.1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 17. december 2015 — Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH mod Vittoria Graf

(Sag C-681/15)

(2016/C 118/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH

Sagsøgt: Vittoria Graf

Præjudicielle spørgsmål

I.

- 1) Er artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 ⁽¹⁾ til hinder for en national ordning, der bestemmer, at alle løn- og arbejdsvilkår, som i forbindelse med overdragelse af en virksomhed eller en bedrift egenhændigt og individuelt er aftalt i en arbejdskontrakt mellem overdrageren og arbejdstageren, skal overgå uændret til erhververen, som om han selv havde aftalt dem med den enkelte arbejdstager, når national lovgivning giver erhververen mulighed både for en tilpasning ved aftale og for en ensidig tilpasning?
- 2) Hvis det første spørgsmål samlet set eller med hensyn til en bestemt gruppe individuelt aftalte løn- og arbejdsvilkår i arbejdskontrakten mellem overdrageren og arbejdstageren besvares bekræftende:

Kan det af anvendelsen af direktiv 2001/23/EF's artikel 3 udledes, at visse egenhændigt aftalte arbejdsvilkår mellem overdrager og arbejdstager skal undtages fra den uændrede overførsel og tilpasses udelukkende på grundlag af overførslen af virksomheden eller bedriften?

- 3) Hvis kriterierne i Domstolens svar på det første og det andet spørgsmål medfører, at en individuel henvisning, der er aftalt med den enkelte arbejdstager, hvorved visse bestemmelser i en kollektiv overenskomst egenhændigt gøres til en dynamisk del af en arbejdskontrakt, ikke overgår i uændret form til erhververen:

- a) Gælder dette ligeledes, når hverken overdrageren eller erhververen er part i en kollektiv overenskomst eller tilhører en sådan part, dvs. når bestemmelserne i den kollektive overenskomst allerede før overførslen af virksomheden eller bedriften fandt anvendelse på arbejdsforholdet udelukkende, fordi der i arbejdskontrakten var indgået en egenhændig aftale med overdrageren om en henvisningsklausul?
- b) Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende:

Gælder dette ligeledes, når overdrageren og erhververen er virksomheder i samme koncern?

II.

Er artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national ordning, der er indført til gennemførelse af direktiv 77/187/EØF⁽²⁾ eller 2001/23/EF, og som bestemmer, at erhververen i forbindelse med en overførelse af en virksomhed eller bedrift er bundet til de arbejdsvilkår, som overdrageren egenhændigt og individuelt har aftalt med arbejdstageren før overførslen af bedriften, som om erhververen selv havde aftalt dem, selv om disse vilkår gør visse bestemmelser i en kollektiv overenskomst, der ellers ikke ville gælde for arbejdsforholdet, til en dynamisk del af en arbejdskontrakt, i det omfang national lovgivning giver erhververen mulighed både for en tilpasning ved aftale og for en ensidig tilpasning?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførelse af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 77/187/EØF af 14.2.1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførelse af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Østrig)
den 18. december 2015 — Online Games Handels GmbH og Frank Breuer m.fl. mod
Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Sag C-685/15)

(2016/C 118/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter og Astrid Walden

Sagsøgt: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 TEUF og artikel 49 TEUF ff. i lyset af EMRK's artikel 6, sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at disse bestemmelser med hensyn til domstolenes objektivitet og upartiskhed, som er påkrævet henset til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis (navnlig dennes dom af 18.5.2010, 64962/01, præmis 54), er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter det ikke er den retshåndhævende myndighed (eller et andet statsligt retsforfølgningsorgan) i dennes funktion som repræsentant for anklagemyndigheden, men derimod den domstol, som skal træffe afgørelse om lovligheden af den påklagede strafferetlige foranstaltning, der (i en og samme person/funktion) af egen drift og uafhængigt af parternes adfærd i første omgang helt selvstændigt skal betegne og afgrænse den dokumentation, som i forbindelse med en administrativ sanktionsprocedure skal fremlægges til begrundelse af den strafferetligt beskyttede monopollignende regulering af det nationale marked for hasardspil, i lyset af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis (navnlig dennes dom af 30.4.2014, C-390/12)⁽¹⁾, og også efterfølgende autonomt og investigativt skal efterforske og bedømme denne?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:281, »Pfleger m.fl.«

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 21. december 2015 — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze mod Verein Bremer Baumwollbörse

(Sag C-689/15)

(2016/C 118/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Sagsøgt: Verein Bremer Baumwollbörse

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan anvendelsen af et individuelt varemærke som kvalitetscertificering udgøre varemærkemæssig brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ⁽¹⁾ i forhold til de varer, som kvalitetscertificeringen anvendes for?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2) Skal et sådant varemærke erklæres ugyldigt i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 207/2009, eller erklæres fortabt ved tilsvarende anvendelse af samme forordnings artikel 73, litra c), hvis varemærkeindehaveren ikke gennem regelmæssige kvalitetskontroller hos sine licenstagere sikrer rigtigheden af de forventninger til kvaliteten, som tegnet er forbundet med i handelen?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Stuttgart (Tyskland) den 4. januar 2016 — straffesag mod J.S.R.

(Sag C-2/16)

(2016/C 118/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Stuttgart

Tiltalt i straffesagen

J.S.R.

Præjudicielt spørgsmål

Er opførelsen af Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) på den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme ⁽¹⁾, for perioden fra den 23. juli 2007 til og med den 11. maj 2009, navnlig på grund af Rådets afgørelse af

— 29. maj 2006 (2006/379/EF) ⁽²⁾,

- 28. juni 2007 (2007/445/EF) ⁽³⁾,
- 20. december 2007 (2007/868/EF) ⁽⁴⁾,
- 15. juli 2008 (2008/583/EF) ⁽⁵⁾ og
- 26. januar 2009 (2009/62/EF) ⁽⁶⁾,

ugyldig?

⁽¹⁾ EFT L 344, s. 70.

⁽²⁾ Rådets afgørelse af 29.5.2006 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2005/930/EF (EUT L 144, s. 21).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 28.6.2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2006/379/EF og 2006/1008/EF (EUT L 169, s. 58).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse af 20.12.2007 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/445/EF (EUT L 340, s. 100).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse af 15.7.2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF (EUT L 188, s. 21).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse af 26.1.2009 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2008/583/EF (EUT L 23, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Spanien) den 6. januar 2016 — Banco Popular Español S.A. og PL Salvador, S.A.R.L. mod Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz

(Sag C-7/16)

(2016/C 118/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Popular Español S.A. og PL Salvador, S.A.R.L.

Sagsøgt: Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, henset til artikel 38 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, fortolkes således, at det er til hinder for en domstolsfortolkning af en medlemsstats lovbestemmelse, såsom artikel 1535 i den spanske Código Civil, hvorefter artiklens anvendelse begrænses til anerkendelsessøgsmål, indtil der afsiges dom, og forhindrer, at den anvendes i fuldbyrdelsessøgsmål, efter at der er afsagt dom, eller fristen for at indgive svarskrift er udløbet, og der ikke er indgivet svarskrift, når kreditor i mellemtiden ikke er blevet fyldestgjort fuldt ud?
- 2) Er de i det første spørgsmål nævnte EU-retlige bestemmelser til hinder for en national lovbestemmelse, såsom artikel 1535 i den spanske Código Civil, som giver mulighed for at overdrage en omtvistet fordring mellem en erhvervsdrivende på den ene side og en forbruger på den anden side til en tredjepart, uden at der stilles krav om en behørig underretning af forbrugeren om overdragelsen, hvilken form for overdragelse, der er tale om, eller begrundelsen herfor, og uden at det under alle omstændigheder er påkrævet at oplyse den nøjagtige pris for erhvervelsen af fordringen med angivelse af den aftalte eftergivelse eller nedslag?

- 3) Skal Domstolens dom af 9. marts 1978, *Simmenthal*⁽³⁾, (106/77) fortolkes således, at en national domstol — for at opfylde målsætningen i det i første spørgsmål nævnte direktiv, henset til artikel 38 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ikke må anvende nationale retsfor skrifter, såsom artikel 1535 i den spanske *Código Civil*, som er til hinder for udøvelsen af forkøbsretten til omtvistede fordringer under den sag, der vedrører fuldbyrdelsen af den overdragne fordring, og hvor forbrugeren pålægges at indlede et nyt anerkendelsessøgsmål mod den nye indehaver af den overdragne fordring inden for en frist på ni dage efter underretning om overdragelsen med de deraf afledte omkostninger (til advokat, procesfuldmægtig, retsafgifter, fastlæggelse af, hvilken ret der har kompetence, såfremt erhververen af fordringen ikke har bopæl i Spanien) med henblik på at udøve forkøbsretten?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 364, s. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. januar 2016 —
Wolfram Bechtel og Marie-Laure Bechtel mod Finanzamt Offenburg**

(Sag C-20/16)

(2016/C 118/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wolfram Bechtel og Marie-Laure Bechtel

Sagsøgt: Finanzamt Offenburg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 39 EF (nu artikel 45 TEUF) til hinder for en bestemmelse i tysk ret, ifølge hvilken bidrag, som betales af en arbejdstager, der er bosat i Tyskland og arbejder i den franske stats administration, til den franske pensions- og sygesikring — i modsætning til tilsvarende bidrag fra en arbejdstager, der arbejder i Tyskland, til den tyske socialsikring — ikke nedsætter beregningsgrundlaget for indkomstkatten, hvis arbejdslønnen i henhold til aftalen mellem Tyskland og Frankrig til undgåelse af dobbeltbeskatning ikke må beskattes i Tyskland og blot forhøjer den skatteprocent, der finder anvendelse på yderligere indtægter?
- 2) Skal spørgsmål 1 også besvares bekræftende, hvis de omhandlede forsikringsbidrag inden for rammerne af den franske stats beskatning af lønnen — konkret eller med et fast beløb —
 - a) har bevirket en skattenedsættelse eller
 - b) ganske vist burde have bevirket en skattenedsættelse, men ikke er blevet gjort gældende og derfor ikke er blevet taget i betragtning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 15. januar 2016 — Euro Tyre BC mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-21/16)

(2016/C 118/13)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro Tyre BC

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 131 og 138, stk. 1, i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de for så vidt angår levering af varer inden for Fællesskabet er til hinder for, at en afgiftsmyndighed i en medlemsstat nægter at indrømme momsfrigørelse for overdrageren af en vare, der har hjemsted i denne medlemsstat, med den begrundelse, at erhververen, der har hjemsted i en anden medlemsstat, hverken er registreret i VIES ⁽²⁾ eller er underlagt en afgiftsordning i denne medlemsstat for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, selv når erhververen på tidspunktet for overdragelsen er i besiddelse af et gyldigt momsregistreringsnummer i denne anden medlemsstat, som vedkommende anvendte på fakturaerne for transaktionerne, når de materielle, kumulative betingelser for en levering af varer inden for Fællesskabet er opfyldt, dvs. når retten til som ejer at råde over varen er blevet overført til erhververen, og når leverandøren godtgør, at varen er blevet forsendt eller transporteret til en anden medlemsstat, og at varen som følge af denne forsendelse eller transport fysisk har forladt afgangsmedlemsstatens område og skal modtages af en afgiftspligtig erhverver eller en juridisk person, der handler i denne egenskab i en anden medlemsstat end den, hvorfra varerne afsendes?
- 2) Er proportionalitetsprincippet til hinder for, at artikel 138, stk. 1, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at der skal nægtes fritagelse i tilfælde, hvor en overdrager, der har hjemsted i en medlemsstat, har kendskab til, at erhververen, der har hjemsted i en anden medlemsstat, på trods af at vedkommende har et gyldigt momsregistreringsnummer i denne anden medlemsstat, hverken er registreret i VIES eller underlagt en afgiftsordning i denne medlemsstat for erhvervelser af varer inden for Fællesskabet, men har en forventning om, at ville blive registreret som forhandler inden for Fællesskabet med tilbagevirkende kraft?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Value Added tax-Information Exchange System.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul București (Rumænien) den 15. januar 2016 — Fondul Proprietatea SA mod SC Hidroelectrica SA

(Sag C-22/16)

(2016/C 118/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fondul Proprietatea SA

Sagsøgt: SC Hidroelectrica SA

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal den kapitalandel, som et offentligt ejet rumænsk selskab ejer i et blandet (rumænsk tyrkisk) selskab, i henhold til artikel 107 TEUF anses for statsstøtte, der er anmeldelsespligtig i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF?

Er der tale om en foranstaltning, som er finansieret af staten, har selektiv karakter og kan påvirke samhandelen mellem EU's medlemsstater?

2) Kan nævnte kapitalandel, som et offentligt ejet selskab, der er elektricitetsproducent, ejer, indebære en tilsidesættelse af princippet om adskillelse af transmissionssystemer og transmissionssystemoperatører i artikel 9 i direktiv 2009/[7]2/EF ⁽¹⁾ om fælles regler for det indre marked for elektricitet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

Sag anlagt den 26. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-42/16)

(2016/C 118/15)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort ⁽¹⁾, idet den har udstedt duplikatkørekort, hvis gyldighedsperiode udløber den 18. januar 2033, og sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, i direktiv 2006/126/EF, idet den ikke har tilsluttet sig EU's kørekortnetværk.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Et af hovedmålene med direktiv 2006/126/EF er at forbedre sikkerheden omkring kørekort. Ved at anvende de i direktivet fastsatte frister kan dette mål opfyldes, og de nyeste foranstaltninger kan anvendes ved udstedelsen af kørekort, således at forfalskninger kan forhindres, og således at direktivets færdselssikkerhedsmål kan opfyldes. Artikel 1 i direktiv 2006/126/EF foreskriver, at der skal indføres et nationalt kørekort baseret på den EF-model, der er fastsat i bilag I. Direktivets artikel 7, stk. 1, regulerer de krav, som finder anvendelse på kørekort, og artikel 7, stk. 2, fastsætter gyldighedsperioden for de kørekort, der er blevet udstedt fra den 19. januar 2013. I Finland kan gyldighedsperioden for de duplikatkørekort, som er blevet udstedt efter den 19. januar 2013, være meget længere end det, der er fastsat i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a og b), i direktiv 2006/126/EF.

I henhold til artikel 7, stk. 5, litra d), i direktiv 2006/126/EF skal medlemsstaterne benytte EU's kørekortnetværk, når det bliver operativt. EU's kørekortnetværk (RESPER) er blevet oprettet og blev operationelt den 19. januar 2013. Da Finland ikke har tilsluttet sig EU's kørekortnetværk (RESPER), kan det ikke kontrolleres i netværket, om forudsætningerne for udstedelsen af et kørekort er opfyldt. De øvrige medlemsstater kan ikke i samarbejde med Finland kontrollere, om forudsætningerne for udstedelsen af et kørekort er opfyldt, og de kan ikke udveksle oplysninger med Finland over dette netværk. Den udveksling af oplysninger, der er fastsat i artikel 15 i direktiv 2006/126/EF, kan således ikke finde sted med Finland over EU's kørekortnetværk.

(¹) EUT L 403, s. 18.

Sag anlagt den 1. februar 2016 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-58/16)

(2016/C 118/16)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 6, 7 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF (¹) af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring, idet den for så vidt angår samtlige havne i Nordrhein-Westfalen har undladt at sikre, at havneafgrænsningerne fastlægges, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger og foretages godkendelse af havnesikringsplaner, og at der udpeges en havnesikringsofficer.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 6 i direktiv 2005/65/EF skal medlemsstaterne sørge for, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger af de havne, der er omfattet af dette direktiv, og havnesårbarhedsvurderingerne skal godkendes af medlemsstaterne. Sårbarhedsvurderingerne skal ifølge bilag I til direktivet udpege alle områder, der er relevante for sikring af havnen, herunder havnens grænser.

I henhold til artikel 2, stk. 3, fastlægger medlemsstaterne afgrænsningen for hver havn under behørig hensyntagen til oplysningerne fra havnesårbarhedsvurderingen. Stk. 4 omhandler det tilfælde, hvor afgrænsningen af en havnefacilitet, som defineret i forordning (EF) nr. 725/2004 (²) er fastlagt på en sådan måde, at havnen reelt er omfattet heraf.

De inspektioner, der blev udført i løbet af 2013 viste, at der ikke var foretaget sårbarhedsvurdering i mindst 11 af de havne i Nordrhein-Westfalen, som er omfattet af direktiv 2005/65/EF. Af den videre korrespondance fremgår det, at denne situation er forblevet uændret.

I et lignende antal tilfælde er der ikke foretaget nogen havneafgrænsning, henset til at en sådan skal begrundes ud fra sårbarhedsvurderingen som anført ovenfor.

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 2, stk. 3, og artikel 6 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

I henhold til artikel 7 i direktiv 2005/65/EF skal medlemsstaterne sikre, at der for hver havn, der er omfattet af direktivet, udarbejdes en sikringsplan, der godkendes af den pågældende medlemsstat.

I skrivelse af 21. august 2013 anerkendte de tyske myndigheder, at der ikke foreligger nogen sikringsplaner for 11 af de havne i Nordrhein-Westfalen, som er omfattet af direktivet. Af den videre korrespondance fremgår det, at denne situation er forblevet uændret.

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 7 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

I henhold til artikel 9 i direktiv 2005/65/EF skal der godkendes en sikringsofficer for enhver af de havne, som er omfattet af dette direktiv.

I skrivelse af 21. august 2013 anerkendte de tyske myndigheder, at der ikke er godkendt nogen sikringsofficer for flere af de havne i Nordrhein-Westfalen, som er omfattet af direktivet. Af den videre korrespondance fremgår det, at denne situation er forblevet uændret.

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 9 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

⁽¹⁾ EUT L 310, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 129, s. 6.

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen

(Sag C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi, S.A. (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom blev en afgørelse fra Kommissionen om statsstøtte vedrørende en række foranstaltninger, som de offentlige spanske myndigheder havde truffet med henblik på at sikre, at det jordsendte digitale tv-signal (TDT) nåede ud til fjerntliggende områder på territoriet, hvor kun 2,5 % af befolkningen bor, opretholdt. I afgørelsen anerkendtes det, at markedet ud fra et materielt synspunkt ikke ville tilbyde denne tjenesteydelse uden et offentligt indgreb. På trods heraf afvistes det i afgørelsen, at der var tale om en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet det anførtes, at tjenesteydelsen ud fra et formelt synspunkt ikke var »klart« defineret og overdraget af de offentlige myndigheder. Det anførtes ligeledes, at myndighederne under alle omstændigheder ikke ville være bemyndiget til at vælge en bestemt teknologi, når en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skulle tilrettelægges.

Det første og eneste appelanbringende: retlige fejl ved fortolkningen af artikel 14, 106, stk. 2, og artikel 107, stk. 1, i protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og i protokol nr. 29 TEUF om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne.

Ved appellen gøres det navnlig gældende, at den appellerede dom er behæftet med fejl i følgende tilfælde:

- Ved klart at tilsidesætte grænsen for »åbenbar fejl« ved undersøgelsen af de offentlige myndigheders forskellige retsakter om definition og overdragelse af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.
- Ved uberettiget at begrænse medlemsstaternes »vide skønsmargen«, som gælder for såvel definitionen som for »tilretteleggelsen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og som derfor omfatter valget af metoden til levering af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse og valget af en bestemt teknologi, uanset om de er indeholdt i en definerende retsakt eller en særskilt retsakt.
- Ved analysen af gældende spansk ret.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret« for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse til en eller flere virksomheder kan ske samlet i forskellige retsakter.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret herfor« ikke kræver, at der anvendes en metode eller et konkret udtryk, men derimod en materiel og funktionel analyse.
- Ved at afvise, at protokol nr. 29 om radio- og tv-virksomhed i TEUF og TEU finder anvendelse.

(¹) Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT 2014 L 217, s. 52).

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma de Cataluña og Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen

(Sag C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Comunidad Autónoma de Cataluña og Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 (¹) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom blev en afgørelse fra Kommissionen om statsstøtte vedrørende en række foranstaltninger, som de offentlige spanske myndigheder havde truffet med henblik på at sikre, at det jordsendte digitale tv-signal (TDT) nåede ud til fjernliggende områder på territoriet, hvor kun 2,5 % af befolkningen bor, opretholdt. I afgørelsen anerkendtes det, at markedet ud fra et materielt synspunkt ikke ville tilbyde denne tjenesteydelse uden et offentligt indgreb. På trods heraf afviste det i afgørelsen, at der var tale om en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet det anførtes, at tjenesteydelsen ud fra et formelt synspunkt ikke var »klart« defineret og overdraget af de offentlige myndigheder. Det anførtes ligeledes, at myndighederne under alle omstændigheder ikke ville være bemyndiget til at vælge en bestemt teknologi, når en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skulle tilrettelægges.

Det første og eneste appelanbringende: retlige fejl ved fortolkningen af artikel 14, 106, stk. 2, og artikel 107, stk. 1, i protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og i protokol nr. 29 TEUF om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne

Ved appellen gøres det navnlig gældende, at den appellerede dom er behæftet med fejl i følgende tilfælde:

- Ved klart at tilsidesætte grænsen for »åbenbar fejl« ved undersøgelsen af de offentlige myndigheders forskellige retsakter om definition og overdragelse af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.
- Ved uberettiget at begrænse medlemsstaternes »vide skønsmargen«, som gælder for såvel definitionen som for »tilrettelæggelsen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og som derfor omfatter valget af metoden til levering af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse og valget af en bestemt teknologi, uanset om de er indeholdt i en definerende retsakt eller en særskilt retsakt.
- Ved analysen af gældende spansk ret.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret« for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse til en eller flere virksomheder kan ske samlet i forskellige retsakter.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret herfor« ikke kræver, at der anvendes en metode eller et konkret udtryk, men derimod en materiel og funktionel analyse.
- Ved at afvise, at protokol nr. 29 om radio- og tv-virksomhed i TEUF og TEU finder anvendelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT 2014 L 217, s. 52).

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías mod Kommissionen

(Sag C-68/16 P)

(2016/C 118/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A. (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom tiltrådtes Kommissionens afgørelse om statsstøtte vedrørende en række foranstaltninger, som de offentlige spanske myndigheder havde truffet med henblik på at sikre, at det jordsendte digitale tv-signal (TDT) nåede ud til fjernliggende områder på territoriet, hvor kun 2,5 % af befolkningen bor. Afgørelsen anerkendte, at markedet ud fra et materielt synspunkt ikke ville tilbyde denne tjenesteydelse uden et offentligt indgreb. På trods heraf bestred afgørelsen, at det var en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet det anførtes, at tjenesteydelsen ud fra et formelt synspunkt ikke var »klart« defineret og overdraget af de offentlige myndigheder. Det anførtes ligeledes, at myndighederne under alle omstændigheder ikke ville være bemyndiget til at vælge en bestemt teknologi, når en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skulle tilrettelægges.

Det første og eneste appelanbringende: retlige fejl ved fortolkningen af artikel 14, 106. stk. 2, og artikel 107, stk. 1, i protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og i protokol nr. 29 TEUF om offentlig radio- og tv-virksomhed i Medlemsstaterne

Ved appellen gøres det navnlig gældende, at den appellerede dom er behæftet med fejl i følgende tilfælde:

- Ved klart at tilsidesætte grænsen for »åbenbar fejl« ved undersøgelsen af de offentlige myndigheders forskellige retsakter om definition og overdragelse af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.
- Ved uberettiget at begrænse medlemsstaternes »vide skønsmargen«, som gælder for såvel definitionen som for »tilrettelæggelsen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og som derfor omfatter valget af metoden til levering af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse og valget af en bestemt teknologi, uanset om de er indeholdt i en definerende retsakt eller en særskilt retsakt.
- Ved analysen af gældende spansk ret.
- Ved ikke at finde, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »pålæggelsen af ansvaret« for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse på en eller flere virksomheder kan ske samlet i forskellige retsakter.
- Ved ikke at finde, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »pålæggelsen af ansvaret« ikke kræver, at der anvendes en formel eller et konkret udtryk, men derimod en materiel og funktionel analyse.
- Ved at nægte, at protokol nr. 29 om radio- og tv-virksomhed i TEUF og TEU finder anvendelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT 2014 L 217, s. 52).

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Cellnex Telecom S.A. og Retevisión I, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-541/13, Abertis Telecom S.A. og Retevisión I mod Kommissionen

(Sag C-69/16 P)

(2016/C 118/20)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Cellnex Telecom S.A., tidligere Abertis Telecom S.A. og Retevisión I, S.A. (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom blev en afgørelse fra Kommissionen om statsstøtte vedrørende en række foranstaltninger, som de offentlige spanske myndigheder havde truffet med henblik på at sikre, at det jordsendte digitale tv-signal (TDT) nåede ud til fjernliggende områder på territoriet, hvor kun 2,5 % af befolkningen bor, opretholdt. I afgørelsen anerkendtes det, at markedet ud fra et materielt synspunkt ikke ville tilbyde denne tjenesteydelse uden et offentligt indgreb. På trods heraf afvist det i afgørelsen, at der var tale om en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet det anførtes, at tjenesteydelsen ud fra et formelt synspunkt ikke var »klart« defineret og overdraget af de offentlige myndigheder. Det anførtes ligeledes, at myndighederne under alle omstændigheder ikke ville være bemyndiget til at vælge en bestemt teknologi, når en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skulle tilrettelægges.

Det første og eneste appelanbringende: retlige fejl ved fortolkningen af artikel 14, 106, stk. 2, og artikel 107, stk. 1, i protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og i protokol nr. 29 TEUF om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne.

Ved appellen gøres det navnlig gældende, at den appellerede dom er behæftet med fejl i følgende tilfælde:

- Ved klart at tilsidesætte grænsen for »åbenbar fejl« ved undersøgelsen af de offentlige myndigheders forskellige retsakter om definition og overdragelse af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.
- Ved uberettiget at begrænse medlemsstaternes »vide skønsmargen«, som gælder for såvel definitionen som for »tilrettelæggelsen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og som derfor omfatter valget af metoden til levering af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse og valget af en bestemt teknologi, uanset om de er indeholdt i en definerende retsakt eller en særskilt retsakt.
- Ved analysen af gældende spansk ret.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret« for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse til en eller flere virksomheder kan ske samlet i forskellige retsakter.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret herfor« ikke kræver, at der anvendes en metode eller et konkret udtryk, men derimod en materiel og funktionel analyse.
- Ved at afvise, at protokol nr. 29 om radio- og tv-virksomhed i TEUF og TEU finder anvendelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT 2014 L 217, s. 52).

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma de Galicia og Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sagerne T-463/13 og T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia og Retegal mod Kommissionen

(Sag C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Comunidad Autónoma de Galicia og Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (ved advokater F.J. García Martínez og B. Pérez Conde)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og de i appellen fremsatte appelanbringender tiltrædes.
- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 26. november 2015 i sag T-463/13 og T-464/13 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i annulationssøgsmålet, idet de af sagsøgeren i første instans nedlagte påstande i forhold til Kommissionens afgørelse ⁽¹⁾ af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/2010 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) tiltrædes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retlig fejl, der består i en kongruensmangel ved en fejl i den appellerede dom hvad angår tiltrædelsen af de fejl, der var påberåbt i det fjerde anbringende i søgsmålene, og som den anfægtede afgørelse var behæftet med, idet dommen udtrykkeligt kvalificerede og identificerede Retegal som direkte begunstiget af ulovlig statsstøtte og samtidig opgjorde det beløb, der skulle tilbagesøges.

Med dette anbringende har appellanterne gjort gældende, at den appellerede dom er behæftet med en åbenbar uorden, idet tiltrædelsen af de for Retten påberåbte fejl, som den anfægtede afgørelse var behæftet med (i 193. og 194. betragtning hertil) hvad angår Galiciens individuelle situation, ikke bliver henført under en retlig fejl, ved udtrykkeligt at kvalificere og identificere Retegal som direkte begunstiget af ulovlig statsstøtte, mens den for dennes vedkommende opgjorde det beløb, der skulle tilbagesøges. Selv om den appellerede dom (i sin præmis 153) har annulleret den retligt bindende karakter af denne urigtige kvalificering af Retegal som direkte begunstiget af støtten (i 193. betragtning) og af den urigtige opgørelse af beløbet (i 194. betragtning), som den anfægtede afgørelse pålagde tilbagesøgt (i den dispositive del), hvilket appellanten er enig i, har den appellerede dom ikke henført denne udtrykkelige anerkendelse under en fejl, uanset at det anlagte søgsmål tilsigtede en annulation af denne afgørelse, som var urigtigt indeholdt i den anfægtede afgørelse, og som korrekt og faktisk blev fastslået ikke at være retligt bindende, hvorfor grundene til indre sammenhæng mellem den retlige begrundelse og fejlen kræver, at søgsmålet delvist tiltrædes — også af logiske grunde vedrørende retssikkerhed (for at undgå senere konflikter vedrørende fortolkningen af den anfægtede afgørelses rækkevidde under tilbagesøgningen, som det sker).

Andet appelanbringende: Retlig fejl i form af en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved den appellerede doms vurdering af, at kravene til at kvalificere den omtvistede aktivitet som støtte var opfyldt.

Med dette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at dommen skal ophæves, idet den er behæftet med en retlig fejl, der består i, at der er foretaget en kontrol, som ikke opfylder de i retspraksis fastsatte krav, da det blev efterprøvet, om de galiciske myndigheders omhandlede indgreb opfyldte de krav, der gav mulighed for at kvalificere dem som støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Selv om Kommissionen under proceduren har erkendt, at den manglede tilstrækkelige, troværdige og udtømmende oplysninger om den individuelle situation i Galicien, hvorved den bekræftede den skønsfejl, som denne appellant gjorde gældende for Retten, er det i den appellerede dom med urette fundet, at de omtvistede galiciske handlinger ikke var omfattet af udøvelsen af de offentlige myndigheders prærogativer (nødvendigt offentligt indgreb, når det er konstateret, at der er et markedssvigt i område II, med henblik på at sikre, at borgerne fortsat kan modtage tv-signaler, efter at det analoge signal slukkes), men at indgrebet var af økonomisk karakter. Dette konkluderes i dommen, efter at det ikke er kontrolleret, om de af Kommissionen påberåbte omstændigheder er materielt korrekte, navnlig hvad angår den omstændighed, at kommunernes digitale net hverken kunne eller kan drives kommercielt. Dommen er ligeledes behæftet med en fejl ved at bekræfte Kommissionens antagelse om, at der kunne »leveres andre tjenesteydelser« end »DTT-støttetjenesterne« gennem denne støtteinfrastruktur, der tilhører kommunerne, uagtet at en sådan påstået kommerciel drift hverken er materielt eller juridisk mulig.

Hvis der var foretaget en fuldstændig kontrol af tvistens konkrete forhold i henhold til den i den påberåbte retspraksis fastsatte måde, ville Retten ikke være nået til en sådan konklusion, eftersom den digitaliserede infrastruktur med det omtvistede galiciske indgreb hverken på grund af sine tekniske kendetegn (blot en mast og en kabine), på grund af sit udstyrsniveau (alene DTT-udstyr) eller på grund af de retsregler, som den blev reguleret af (en national bestemmelse, der udelukkende giver de lokale myndigheder mulighed for at levere tjenesteydelsen med fremføring af det jordbaserede digitale tv-signal uden økonomisk modydelse), kunne eller kan drives kommercielt eller dermed anses for en foranstaltning, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, TEUF.

Tredje appelanbringende: Retlig fejl i form af en tilsidesættelse af begrundelsespligten for domme (artikel 36 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 81 i Rettens procesreglement) og af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet der i den appellerede dom er foretaget en urigtig vurdering af støttens selektive karakter.

Med dette anbringende har appellanterne gjort gældende, at den appellerede dom (præmis 85) hvad angår den selektive karakter, som den omtvistede foranstaltning tillægges, er behæftet med den samme begrundelsesmangel og urigtige vurdering som den anfægtede afgørelse (113. betragtning hertil), idet dommen blot — uden at analysere eller besvare den for Retten påberåbte mangel og fejl — har tiltrådt Kommissionens indstilling til dette spørgsmål uden hverken at udtrykke eller at samle sin argumentation klart og utvetydigt, hvorved ikke blot begrundelsespligten for domme er udeladt, men ligeledes den påkrævne analyse af den nødvendige sammenlignelighed med henblik på at vurdere, om støtten er selektiv eller ej. Hvis Retten ikke havde udeladt denne påkrævne analyse, ville den have fastslået, at situationen for kommunerne i område II i Galicien og situationen for andre »virksomheder, der benytter andre teknologier«, som f.eks. medappellanten, på ingen måde kan sammenlignes ud fra hverken et faktisk eller retligt synspunkt, eftersom disse andre »virksomheder« hverken ydede eller var forpligtet til eller havde til hensigt at yde (på de betingelser, der er fastsat i national lovgivning: »uden økonomisk modydelse«) tjenesteydelsen med at fremføre digitalt tv-signal til de borgere, der bor i område II i Galicien.

Fjerde appelanbringende: Retlig fejl ved fortolkningen af artikel 14 TEUF og 106, stk. 2, TEUF samt af protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og af retspraksis, der har fortolket disse.

Dette anbringende er delt i tre led, hvorved der påberåbes en tilsidesættelse af artikel 14 TEUF og 106, stk. 2, TEUF samt af protokol nr. 26 til TEUF og af retspraksis, der fortolker disse, for så vidt som Retten i sin dom foretog en urigtig fortolkning af disse bestemmelser i traktaten vedrørende tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. Det første led er støttet på, at dommen har tilsidesat den skønsmargen, som er overladt til medlemsstaterne med henblik på at definere en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet der på den her omhandlede tvist er anvendt en fortolkning, hvorved denne skønsmargen tilsidesættes og gøres indholdsløs. Den formelle retsakt, som bemyndigede det omtvistede offentlige indgreb, indeholdt en klar og præcis definition af public service-opgaven og opfyldte alle de i retspraksis fastsatte krav til at finde, at det var en definition af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, der var lovligt gennemført. Med det andet led gøres det gældende, at dommen hverken har vurderet, om der er begået en åbenbar fejl ved definitionen af den offentlige tjeneste eller har konstateret, at de nationale myndigheders definition af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse var åbenbart urigtig, på trods af at det er fastslået, at der åbenbart er tale om en aktivitet, der er materielt egnet til at blive kvalificeret som en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. Med det tredje led gøres det gældende, at dommen er behæftet med retlige fejl, idet der er foretaget en urigtig fortolkning af de nationale bestemmelser, som førte Retten til ikke at finde, at der forelå en klar og præcis definition af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse i Altmark-dommens ⁽²⁾ forstand.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (meddelt under nummer C(2013) 3204) EØS-relevant tekst (EUT L 217, s. 52).

⁽²⁾ EU:C:2003:415.

**Appel iværksat den 12. februar 2016 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-461/13, Spanien mod Kommissionen**

(Sag C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 i sag T-461/13, Kongeriget Spanien mod Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens afgørelse 2014/489/EU ⁽¹⁾ af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/2010 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retlig fejl hvad angår kontrol med medlemsstaterne ved definitionen og anvendelsen af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. Hvad angår det første Altmark-kriterium ⁽²⁾ har Retten afvist at efterprøve, om Kommissionen undersøgte alle relevante oplysninger med henblik på at vurdere definitionen af en offentlig tjeneste. Retten undlod ligeledes at efterprøve, om Kommissionen undersøgte alle de relevante oplysninger med henblik på at vurdere, om den fjerde Altmark-betingelse var opfyldt. Herved tilsidesatte Retten medlemsstatens skønsmargen ved dennes tilrettelæggelse af sin offentlige tjeneste.

Retlig fejl hvad angår den judicielle kontrol af støttens forenelighed. For det første har Retten afholdt sig fra at kontrollere, om alle de faktiske omstændigheder, som Kommissionen lagde til grund for sin analyse, var korrekte. Dommen har således undladt at kontrollere troværdigheden, sammenhængen og relevansen af de oplysninger, som Kommissionen anvendte. Endelig har Retten ikke kontrolleret, om Kommissionens konklusioner er gyldige.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 217, s. 52.

⁽²⁾ EU:C:2003:415.

RETTE

Rettens dom af 26. februar 2016 — Šumelj m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-546/13, T-108/14 og T-109/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — Kroatiens tiltrædelse af Unionen — ophævelse inden tiltrædelsen af national lovgivning, der foreskriver indførelse af erhvervet som foged — skade lidt af de personer, der forinden var blevet udnævnt til fogeder — Kommissionens undladelse af at træffe foranstaltninger med henblik på overholdelse af tiltrædelsestilsagnene — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — tiltrædelsesaktens artikel 36)

(2016/C 118/23)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøgere: Ante Šumelj (Zagreb, Kroatien), Dubravka Bašljan (Zagreb), Đurđica Crnčević (Sv. Ivan Zeline, Kroatien), Miroslav Lovreković (Križevaci, Kroatien) (sag T-546/13); Drago Burazer (Zagreb), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zeline), Bosiljka Grbašić (Križevaci, Kroatien), Tea Tončić (Pula, Kroatien), Milica Bjelić (Dubrovnik, Kroatien), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Kroatien) (sag T-108/14); Davor Škugor (Sisak, Kroatien), Ivan Gerometa (Vrsar, Kroatien), Kristina Samardžić (Split, Kroatien), Sandra Cindrić (Karlovac, Kroatien), Sunčica Gložinić (Varaždin), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Kroatien) og Vlatka Pižeta (Varaždin) (sag T-109/14) (ved advokat M. Krmek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Čutuk og G. Wils samt i sagerne T-546/13 og T-108/14 ved S. Ječmenica, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af Kommissionens ansvarspådragende adfærd ved dens overvågning af Republikken Kroatiens overholdelse af tiltrædelsestilsagnene.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) M. Ante Šumelj og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 26. februar 2016 — Mederer mod KHIM — Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)(Sag T-210/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærke Gummi Bear-Rings — det ældre nationale figurmærke GUMMY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 118/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mederer GmbH (Fürth, Tyskland) (ved advokaterne C. Sachs og O. Ruhl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar og H. Kunz, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Cadbury Netherlands International Holding BV (Breda, Nederlandene) (ved advokat A. Padial Martínez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. december 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 225/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Cadbury Netherlands International Holdings B V og Mederer GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Mederer GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens dom af 26. februar 2016 — Bodson m. fl. mod EIB

(Sag T-240/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansatte i EIB — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — ændring af EIB's løn- og lønudviklingsordning — begrundelsespligt — urigtig gengivelse — retlige fejl)

(2016/C 118/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luxembourg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Frankrig), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Frankrig), Marie Christel Heger (Nospelt, Luxembourg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembourg), Manuel Sutil (Luxembourg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembourg) og Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembourg) (ved advokat L. Levi)

Den anden part: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. E. Partsch)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 12. februar 2014, Bodson m.fl. mod EIB (F-73/12, Sml. Pers. EU:F:2014:16), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Jean-Pierre Bodson og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget bærer deres egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens dom af 26. februar 2016 — Bodson m.fl. mod EIB

(Sag T-241/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansatte i EIB — ansættelsesforholdets kontraktmæssige karakter — løn — ændring af EIB's bonusordning — begrundelsespligt — urigtig gengivelse — retlige fejl)

(2016/C 118/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luxembourg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Frankrig), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Frankrig), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxembourg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxembourg), Manuel Sutil (Luxembourg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembourg) og Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembourg) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat P.E. Partsch)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 12. februar 2014, Bodson m.fl. mod EIB (F-83/12, Sml. Pers. EU:F:2014:15), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Jean-Pierre Bodson og de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens dom af 25. februar 2016 — FCC Aqualia mod KHIM — Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOLOGY)

(Sag T-402/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket AQUALOLOGY — det ældre EF-ordmærke AQUALIA og det ældre nationale figurmærke aqualia — relative registreringshindringer — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 118/27)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: FCC Aqualia, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, N. González Alberto Rodríguez og C. Sueiras Villalobos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Grau Mora, C. Viola Zendrera og A. Torrente Tomás)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1209/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA og FCC Aqualia, SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) FCC Aqualia, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 24. februar 2016 — Coca-Cola mod KHIM (formen på en flaske med konturer uden riller)

(Sag T-411/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — formen på en flaske med konturer uden riller — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 118/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Coca-Cola Company (Atlanta, De Forenede Stater) (ved solicitors D. Stone og A. Dykes og barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 540/2013-2) vedrørende en sag om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en flaske med konturer, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) The Coca-Cola Company betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

Rettens dom af 26. februar 2016 — Vidmar m.fl. mod Kommissionen(Sag T-507/14) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — Kroatiens tiltrædelse af Unionen — ophævelse inden tiltrædelsen af en national lovgivning, der fastsætter oprettelse af stillingen som foged — skade lidt af de personer, der forinden var blevet udnævnt til fogeder — Kommissionens undladelse af at træffe foranstaltninger med henblik på overholdelse af tiltrædelsestilsagnene — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — artikel 36 i tiltrædelsesakten)

(2016/C 118/29)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøgere: Vedran Vidmar (Zagreb, Kroatien) og de 21 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen, (ved advokat D. Graf) og Darko Graf (Zagreb) (først ved advokat D Graf og derefter ved advokat L. Duvnjak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Ječmenica og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt på grund af Kommissionens fejlagtige adfærd i forbindelse med dennes overvågning af Republikken Kroatiens overholdelse af sine tiltrædelsestilsagn.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Vedran Vidmar og Darko Graf samt de øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 26. februar 2016 — provima Warenhandels mod KHIM — Renfro (HOT SOX)(Sag T-543/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — internationale registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designert — ordmærket HOT SOX — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 118/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Tyskland) (ved advokaterne H. Prange og J.P. Croll)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Renfro Corp. (Mount Airy, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Schenk, M. Best, U. Pfléghar og S. Schäffner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1859/2013-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem provima Warenhandels GmbH og Renfro Corp.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) provima Warenhandels GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Rettens dom af 25. februar 2016 — Musso mod Parlamentet

(Forenede sager T-589/14 og T-772/14) ⁽¹⁾

(Lønordningen for Europa-Parlamentets medlemmer — alderspension — forpligtelse for de franske medlemmer til at gøre deres pensionsrettigheder gældende ved de nationale ordninger — antikumulationsregel — gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — afgørelse vedtaget efter klageproceduren — debetnota — afgørelse om at suspendere pensionsudbetaling — kontradiktionsprincippet — rimelig frist — begrundelsespligt)

(2016/C 118/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: François Musso (Ajaccio, Frankrig) (ved advokaterne A. Gross og L. Stachnik)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af afgørelsen af 26. juni 2014 fra Europa-Parlamentets Præsidium om stadfæstelse af afgørelsen af 17. oktober 2011 fra Parlamentets generalsekretær, hvori pensionsrettighedernes månedlige størrelse blev fastsat, henset til de beløb, der blev oppebåret fra to franske pensionskasser, og hvori det blev besluttet, at der skulle ske tilbagesøgning af et beløb på 127 065,19 EUR, dels påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 22. september 2014.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.

2) François Musso bærer sine egne omkostninger og betaler Parlamentets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettenns dom af 25. februar 2016 — Puma mod KHIM — Sinda Poland (gengivelse af et dyr)

(Sag T-692/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærke, der gengiver et dyr — ældre internationale figurmærker, der gengiver en puma — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 118/32)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Sinda Poland Corporation sp. z o. o. (Varsovie, Polen) (ved advokaterne M. Siciarek, J. Rasiewicz og J. Mrozowski)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juli 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2214/2013-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Puma SE og Sinda Poland Corporation sp. z o.o.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. juli 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2214/2013-5) annulleres.
- 2) KHIM bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Puma SE afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Puma i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.
- 3) Sinda Poland Corporation sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Puma SE afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Puma i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 23. februar 2016 — Consolidated Artists mod KHIM — Body Cosmetics International (MANGO)

(Sag T-761/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke MANGO — absolut registreringshindring — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 118/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Nederlandene) (ved advokat B. Corne)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Pétrequin og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden parti sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Tyskland) (ved advokat M. Müller-Mergenthaler)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. september 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2337/2013-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Body Cosmetics International GmbH og Consolidated Artists BV

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Consolidated Artists BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 24. februar 2016 — Tayto Group mod KHIM — MIP Metro (REAL HAND COOKED)

(Sag T-816/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket REAL HAND COOKED — det ældre nationale figurmærke real QUALITY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — magtfordrejning — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 64, 75, 76 og 83 i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 118/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøge: Tayto Group Ltd (Corby, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. oktober 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 842/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG og Tayto Group Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Tayto Group Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

Rettens kendelse af 15. februar 2016 — Ezz m.fl. mod Rådet

(Sag T-279/13) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Egypten — foranstaltninger truffet over for personer, der er ansvarlige for uretmæssigt at tilegne sig statsmidler, og over for personer og enheder, der er knyttet til dem — indefrysning af midler — opførelse af sagsøgerne på listen over de omfattede personer — hjemmel — tilsidesættelse af kriterierne for opførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — ejendomsret — skade på omdømme — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — tilpasning af påstandene og anbringenderne — litispændens — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2016/C 118/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypten), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypten), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Giza) og Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza) (ved solicitor J. Binns, J. Lewis, QC, barristers B. Kennelly og J. Pobjoy, og advokaterne S. Rowe og J.-F. Bellis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Gurov og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 63), som ændret ved Rådets afgørelse 2013/144/FUSP af 21. marts 2013 (EUT L 82, s. 54), dels Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 76, s. 4), der »blev forlænget ved en afgørelse fra Rådet, som blev forkyndt for sagsøgerne ved skrivelse af 22. marts 2013«, for så vidt som disse retsakter finder anvendelse på sagsøgerne

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin og Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens kendelse af 9. februar 2016 — DEI mod Kommissionen

(Sag T-639/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — klager — afgørelser om afvisning — Kommissionens indledende vurdering — endelig afgørelse — ophævelse af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 118/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, A. Oikonomou, C. Synodinos og E. Salaka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 af 12. juni 2014, hvori Kommissionen afviste sagsøgerens klager på statsstøtteområdet.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om Alouminion tis Ellados AE's begæring om intervention.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Sag anlagt den 26. januar 2016 — Republikken Litauen mod Kommissionen

(Sag T-34/16)

(2016/C 118/37)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė og T. Orlickas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2015) 7716) annulleres, for så vidt som denne afgørelse foreskriver en finansiel korrektion på 1 113 589,65 EUR, der skal anvendes i forhold til Litauen.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. **Første anbringende**, hvorved det gøres gældende, at artikel 52, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, sammenholdt med proportionalitetsprincippet, er blevet tilsidesat, for så vidt som Kommissionen ved sin afgørelse om at anvende en korrektion med en fast sats på 5 %:
 - undlod at tage hensyn til den omstændighed, at den konkrete og præcise skade, Den Europæiske Union var blevet påført, blev godtgjort ved den første og den fjerde tilsidesættelse, som Kommissionen fastslog. Kommissionen burde derfor i forhold til disse tilsidesættelser kun have pålagt en punktvis finansiel korrektion og burde endvidere ikke have taget disse tilsidesættelser i betragtning i forbindelse med andre tilsidesættelser ved afgørelsen af, om der var en betydelig risiko for et økonomisk tab for fonden

 - med urette opdelte direkte forbundne tilsidesættelser og dermed kunstigt skabte en angiveligt betydelig risiko for tab for fonden

 - ved vurderingen af de andre tilsidesættelser, den havde fastslået, ukorrekt fastsatte og ukorrekt tog hensyn til uoverensstemmelsens omfang, tilsidesættelsernes karakter og den økonomiske skade, Den Europæiske Union var blevet påført

 - med urette anvendte en uforholdsmæssig finansiel korrektion på 5 % for 2011, fordi den risiko for tab for fonden, der fulgte af tilsidesættelserne — henset til karakteren af de tilsidesættelser, Kommissionen havde fastslået og til andre omstændigheder — ikke var betydelig

 - med urette anvendte en 5 % finansiel korrektion for 2012, fordi anvendelsen deraf kun er foreskrevet for tilfælde, hvor der foreligger en betydelig deraf følgende risiko for tab for fonden, selv om de kontroller, Republikken Litauen foretog og de fremlagte oplysninger godtgjorde, at antallet, omfanget og karakteren af de uoverensstemmelser, der blev fastslået for 2012 og den deraf følgende risiko for fonden, var betydeligt lavere sammenlignet med de for 2011 fastslåede uoverensstemmelser, således at der kun kunne være opstået en lille økonomisk risiko for fonden.

2. **Andet anbringende**, hvorved det gøres gældende, at artikel 41 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin er blevet tilsidesat, for så vidt som Kommissionen ikke antog det synspunkt, at kontrol på stedet af kvæg og får kunne finde sted på forskellige tidspunkter, med det resultat at denne konkrete tilsidesættelse ikke er nær så betydelig, som Kommissionen har anført.

3. **Tredje anbringende**, hvorved det gøres gældende, at begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF er blevet tilsidesat, for så vidt som Kommissionen ved sin afgørelse om at anvende en korrektion med en fast sats på 5 %:
- undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for og underbygge sin konstatering af tilsidesættelserne eller karakteren af tilsidesættelserne og den deraf følgende risiko for fonden
 - undlod at give en begrundelse for, hvorfor de uoverensstemmelser, der blev fastslået i 2011 og 2012 med henblik på anvendelsen af den finansielle korrektion på 5 %, blev vurderet samlet, selv om deres antal og karakter var forskelligt i betydelig grad for hvert år, og den gav under alle omstændigheder ikke nogen overbevisende begrundelse for, hvorfor en ensartet korrektion med en fast sats på 5 % skulle pålægges for de uoverensstemmelser, der var fastslagt i 2011 og for dem, der var fastslagt i 2012.

Sag anlagt den 28. januar 2016 — EEB mod Kommissionen

(Sag T-38/16)

(2016/C 118/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 19. november 2015 (ref. Ares(2015)5212500), hvorved den bekræftede sin afgørelse af 14. september 2015 (ref. Ares(2015)3790389), hvori Kommissionen traf en yderligere afgørelse om den begæring om aktindsigt af 3. februar 2015, som EEB havde indgivet, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar fejl ved fastlæggelsen af genstanden for den oprindelige begæring og som følge heraf tilsidesættelse af Kommissionens forpligtelse til at efterprøve den nævnte begæring i dens helhed og tilsidesættelse af artikel 6, stk. 2, og artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 28. januar 2016 — Cyprus Turkish Chamber of Industry m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-41/16)

(2016/C 118/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cypern), Animal Breeders Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd. (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) og Fatma Garanti (Güzelyurt, Cypern) (ved solicitor B. O'Connor og advokaterne S. Gubel og E. Bertolotto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2015) 5171539 af 18. november 2015 og Kommissionens afgørelse Ares (2016) 220922 af 15. januar 2016 om indsigelsesprocedurer vedrørende ansøgningen om registrering af »ΧΑΛΛΟΥΜΙ« (HALLOUMI)/»HELLIM« (ΠΟΠ) (CY-PDO-0005-01243) annulleres.
- Artikel 49, 50, 51 og 52 i forordning (EU) nr. 2251/2012 erklæres ulovlige og anvendes ikke i den foreliggende sag, for så vidt som disse bestemmelser ikke foreskriver en ordning, der sikrer overholdelse af sagsøgernes grundlæggende rettigheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, om at de anfægtede kommissionsafgørelser er ulovlige, for så vidt som de udelukker sagsøgerne fra proceduren for registrering af Halloumi/Hellim som en beskyttet oprindelsesbetegnelse i Den Europæiske Union.
2. Andet anbringende om, at de anfægtede kommissionsafgørelser er ulovlige, for så vidt som de tilsidesætter princippet om ligebehandling og ikke-diskrimination.
3. Tredje anbringende om, at artikel 49, 50, 51 og 52 i forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾ er retsstridige og skal erklæres uanvendelige, for så vidt som de ikke foreskriver en ordning, der sikrer overholdelse af sagsøgernes grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Sag anlagt den 8. februar 2016 — Chanel mod EUIPO — Li Jing Zhou og Golden Rose 999 (gengivelse af et ornament)

(Sag T-57/16)

(2016/C 118/40)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Chanel SAS (Neilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat C. Sueiras Villalobos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Li Jing Zhou (Foulenabrada, Spanien) og Golden Rose 999 Srl (Rom, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Li Jing Zhou og Golden Rose 999 Srl

Det omtvistede design: EF-design, der udgøres af en gengivelse af et ornament — EF-design nr. 1 689 027-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. november af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2346/2014-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det anfægtede design erklæres ugyldigt.
- EUIPO og eventuelle intervenienter, der måtte indtræde i sagen til støtte for opretholdelsen af den anfægtede afgørelse, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 15. februar 2016 — Puma mod EUIPO — Doosan Infracore (PUMA)

(Sag T-62/16)

(2016/C 118/41)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Doosan Infracore Co. Ltd (Incheon, Sydkorea)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Doosan Infracore Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »PUMA« — EU-varemærkeansøgning nr. 11 376 209

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. december 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1052/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Doosan Infracore Co. Ltd. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Appel iværksat den 17. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. december 2015 i sag F-82/12, De Nicola mod EIB

(Sag T-71/16 P)

(2016/C 118/42)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellantens påstande

- Appellen tages til følge og den appellerede dom ophæves delvist, idet punkt 2 og 3 i den dispositive del samt præmis 68-75 i selve dommen annulleres.
- Følgelig tilpligtes EIB at erstatte det af Carlo De Nicola lidte tab, således som påstået i stævningen, eller subsidiært hjemvises sagen til en anden afdeling i Personaleretten, sammensat af et nyt dommerkollegium, med henblik på at denne træffer ny afgørelse vedrørende de annullerede præmisser.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens (enedommer) dom af 18. december 2015, De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank (F-82/12).

Anbringender og væsentligste argumenter er de samme som i sag T-55/16 P, De Nicola mod EIB.

Appellanten har bl.a. gjort gældende, at erstatningspåstanden i sag F-82/12 urigtigt blev behandlet som svarende til erstatningspåstanden i sag F-55/08, og at det fejlagtigt blev lagt til grund, at nogle af erstatningskravene var omfattet af princippet om den materielle retskraft.

Sag anlagt den 15. februar 2016 — BBY Solutions mod EUIPO — Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY mobile)

(Sag T-72/16)

(2016/C 118/43)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Poulter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: BBY Solutions, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »BEST BUY mobile« — registreringsansøgning nr. 7 213 424

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. december 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 53/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 6. november 2014 i indsigelsessag nr. B 1485137 annulleres.
- EF-varemærkeansøgning nr. 007213424 godtages til registrering.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Appellkammeret tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ved at foretage en urigtig bedømmelse af varemærkernes dominerende og særprægede bestanddele
- Appellkammeret tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ved at foretage en urigtig bedømmelse af det samlede indtryk, som varemærkerne skaber
- Appellkammeret tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ved at foretage en urigtig bedømmelse vedrørende spørgsmålet om de tjenesteydelser, der er dækket af varemærkerne, er af samme art
- Appellkammeret tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ved at konkludere, at der forelå en risiko for forveksling mellem indsigerens ældre varemærke og sagsøgerens varemærke.

**Appel iværksat den 18. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af
18. december 2015 i sag F-37/12, De Nicola mod EIB**

(Sag T-73/16 P)

(2016/C 118/44)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellantens påstande

- Appellen tages til følge og den appellerede dom ophæves delvist, idet punkt 2 i den dispositive del samt præmis 59-61, 63-69 og 71 i selve dommen annulleres.

- Følgelig fastslås, at EIB begik chikane over for Carlo De Nicola, og EIB tilpligtes at erstatte det af Carlo De Nicola lidte tab, eller subsidiært hjemvises sagen til en anden afdeling i Personaleretten, sammensat af et nyt dommerkollegium, med henblik på at denne træffer ny afgørelse vedrørende de annullerede præmisser. Dette forudsætter en gennemførelse af den anmodede lægeundersøgelse.

- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens (enedommer) dom af 18. december 2015, De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank (F-37/12).

Anbringender og væsentligste argumenter er de samme som i sag T-70/16 P, De Nicola mod EIB.

Appel iværksat den 18. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens kendelse af 18. december 2015 i sag F-128/11, De Nicola mod EIB

(Sag T-75/16 P)

(2016/C 118/45)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank

Appellantens påstande

- Der gives medhold i appellen, og den appellerede kendelse ændres i det hele, idet første og andet afsnit i konklusionen samt præmis 1, 7-25, 51, 52, 63-76, 80, 84, 87, 88, 97, 98 og 101-115 annulleres.

- Følgelig annulleres samtlige anfægtede retsakter, og EIB tilpligtes at betale erstatning til Carlo De Nicola for det lidte tab, således som der er blevet nedlagt påstand om i stævningen, eller subsidiært, hjemvises sagen til en anden afdeling ved Personaleretten med henblik på, at den i en anden sammensætning på ny træffer afgørelse vedrørende de annullerede præmisser.

- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse (enedommer) af 18. december 2015, De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank (F-28/11).

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som påberåbt i sag T-55/16 P, De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank.

Appellanten understreger navnlig, at påstanden om annullation af skrivelserne af 4. juli og 12. august 2011 og påstanden om annullation af afgørelsen af 6. december 2001, hvorved anmodningen om at indlede en mæglingsprocedure blev afvist, antages til realitetsbehandling.

Sag anlagt den 17. februar 2016 — Ikos mod EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Sag T-76/16)

(2016/C 118/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ikos GmbH (Lörrach, Tyskland) (ved advokat A. Masberg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AEGYPTISCHE ERDE« — registreringsansøgning nr. 14 027 239

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. december 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1257/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det ansøgte varemærke registreres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. februar 2016 — Sartour mod Parlamentet

(Sag T-78/16)

(2016/C 118/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sartour (Beveren, Belgien) (ved avocat M. Cherchi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Parlamentets afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 18. december 2015, hvorved Parlamentet underrettede sagsøgeren om afslag på det tilbud, som selskabet havde afgivet inden for rammerne af udbudsprocedure nr. 06B40/2015/M073 om koncessionen om levering af mad fra middelhavsområdet i Altiero Spinelli-bygningen, annulleres.

— Parlamentets afgørelse af ukendt dato om tildeling af koncessionen om levering af mad fra middelhavsområdet i Altiero Spinelli-bygningen annulleres

— Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af det princip, der regulerer kriterierne for kvalitativ udvælgelse vedrørende de minimumstærkelværdier, der skal anvendes af udbydere af tjenesteydelser, af konkurrenceprincippet og af princippet om ligebehandling af ansøgerne.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om begrundelse af afgørelser, der træffes af Den Europæiske Unions institutioner.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, lighedsprincippet og princippet om åbenhed i udbudsprocedurer, et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af princippet om ligebehandling af ansøgerne og af overholdelsen af princippet om den fri konkurrence mellem ansøgerne.

Sag anlagt den 19. februar 2016 — Verening Gelijkberechtiging Grondbezitters m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-79/16)

(2016/C 118/48)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Verening Gelijkberechtiging Grondbezitters (Hoenderloo, Nederlandene) og 21 andre sagsøgere (ved advokaterne H. Viaene, D. Gillet og T. Ruys)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling.

— Kommissionens afgørelse af 2. september 2015 vedrørende en formodentlig retsstridig statsstøtte i forbindelse med erhvervelse med støtte eller gratis tilrådighedsstillelse af naturområder (Statsstøtte SA.27301 [2015/NN] — Nederlandene) samt den stiltiende afvisning af Verening Gelijkberechtiging Grondbezitters klage annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. En tilsidesættelse af de processuelle rettigheder, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF. Kommissionen kunne ved afslutningen af forundersøgelsen på grund af nedenstående aspekter umuligt have været i stand til med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, at støtten var lovlig:

- Forundersøgelsens usædvanligt lange varighed.
- Den omfattende korrespondanceudveksling mellem de berørte under forundersøgelsen.
- Udskiftningen af den støtteforanstaltning, der blev godkendt ved afgørelsen, med en anden støtteforanstaltning under forundersøgelsen.
- Indholdet af den af Kommissionen godkendte nye støtteforanstaltning.

2. En tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og af retssikkerhedsprincippet

Kommissionen har tilsidesat princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og retssikkerhedsprincippet, idet den har anvendt de den 31. januar 2012 i krafttrådte rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste⁽¹⁾ på en støtteordning, der siden 2011 ikke mere er blevet anvendt, og som allerede er blevet erstattet af en ny støtteordning, der er godkendt af Kommissionen.

3. Retlig fejl og begrundelsesmangel ved anvendelsen af rammebestemmelserne

- Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn med hensyn til anvendelsen af forudsætningen for en overdragelsesakt vedrørende en tjeneste af almen interesse, navnlig hvad angår længden af overdragelsen. Desuden har den begået åbenbare fejl ved analysen af kompensationsbeløbet og tilsidesat forudsætningen om særskilt regnskabsførelse.
- Ved efterprøvelsen af, om den overdragelsesakt, der kræves for en tjeneste af almen interesse, foreligger, er der ikke taget stilling til spørgsmålet, om den gratis overdragelse af grundarealer faktisk udgør en overdragelsesakt. Desuden har Kommissionen ikke foretaget en analyse af garantierne med henblik på at undgå overkompensation ved den vederlagsfrie overdragelse af grundarealer.

4. En tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF

- Den vederlagsfrie overdragelse og erhvervsstøtten er åbenbart unødvendig og uegnet til at nå det forfulgte mål om naturbeskyttelse.
- Den omstændighed, at blot 13 naturplejende organisationer kunne ansøge om at blive omfattet af støtteforanstaltningen, er på ingen måde nødvendig eller begrundet med henblik på at gøre det muligt at varetage forpligtelsen til offentlig tjeneste i forbindelse med naturbeskyttelse.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20.12.2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT 2012 L 7, s. 3), og Kommissionens meddelelse om Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) (EUT C 8, s. 15).

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Kendelse afsagt af Personaleretten den 24. februar 2016 — Labiri mod EØSU

(Sag F-33/15) ⁽¹⁾

(2016/C 118/49)

Processprog: fransk

Dommeren i sagen har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015, s. 25.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA